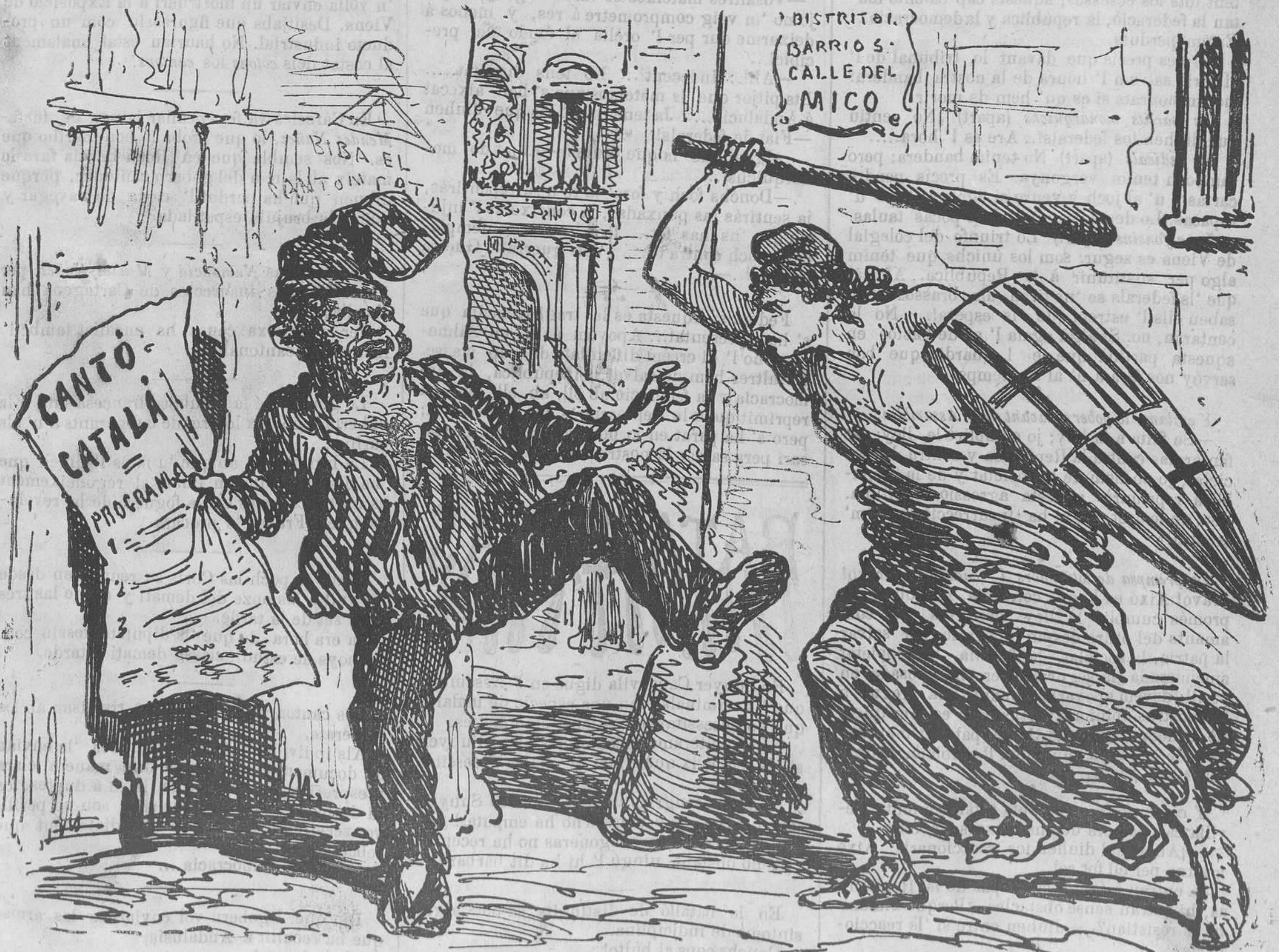

LA CAMPANA DE GRACIA

L' CÒNIO.

Detras de una cantonada s' hi troba una garrotada.

TRAGI-COMEDIA.

SPANYA se 'n vá á daltabaix. Los carlins al Nort y á Catalunya s' engreixen com las sangoneras agafadas á la pell de un pobre malalt.

Mentres tant al mitj dia, al crit de «Vivan los cantons» alguns diputats de l' esquerra, desitjosos de ser ministres ja que no de Madrid al menos de Cartagera ó de l' isla de San Balandran, escitan las passions del poble poch coneixedor de que la cosa porta qua, y 's posan al costat pera lograr los seus intents, á homes qu' esperan no mes que l' ocasió de ferse 'ls seus y á altres venuts al or dels carlistas, ó que del triunfo dels carlistas n' esperan las propinas.

En aquests moments Espanya entera 's somou á impuls de tant tremendas esbartzegadas.

Tothom está esgroguehit: tothom se mira l' un al altre. Are sentiréu com parlan:

Los republicans federals de dabó:—Aquests caps calents de Cartagena, de Andalucía y de Valencia, ab las sèvas exageracions, aixecant-se violentament contra la Assamblea que ells contribuïren á formar, desconfiant del govern sense motius, no tenint en compte que 'ls carlins esperan que acabem de dessangrarnos, per ensorrarnos la post del pit d' un cop de puny: aquests caps-calents exagerant l' idea federativa, fent de cada poble un cantó per millor tréure'n la moma, piratejant y cometent tots los excessos; aquests cap-calents matan la federació, la república y la democracia... Estém perduts.

Pero es precis que davant lo tribunal de l' historia salvem l' honra de la nostra bandera: morim honrats si es qu' hem de morir.

Los partits monárquichs (apart) ¡No sentiu que diuhen los federals?... Are es l' hora....

Los radicals (apart) No tenim bandera; pero tampoch tenim vergonya. Es precis pendre cartas á n' al joch y veure si agafem l' as d' espasas. Lo demés es qüestió de pocas taulas.

Los alfonsins (apart) Lo triunfo del colegial de Viena es segur: som los únichs que tenim algo per substituir á la República. Alerta! que 'ls federals se 'ns tiran als brassos. ¡No saben ells l' estreta que 'ls espera!... No la contarán, no. Si algú agafa l' as de bastos en aquesta partida que se l' guardi, que bon servéy nos fara á n' al seu temps.

Y esclama lo govern davant de l' Assamblea:

—Se falta á la ley; jo cumpliré la ley: se fan armas contra la República y contra la societat; jo en nom de la societat y de la República reprimiré aquesta agressió ilegítima. Fort ab lo dret, no hi ha insurrecció que m' espanti.»

La premsa de tots colors l' endemà:—Bravo! bravo! Aixó es lo que convenia. Lo govern ha promés cumplir la ley: nosaltres que com amants del ordre devém apoyarlo per salvar la patria, la societat, la familia, la propietat amanassada, la seguritat personal posada en perill; devém apoyarlo donant una tregua á las nostras opinions particulars: es una qüestió d' honra, una qüestió de patriotisme: davant de la patria enmudeix l' ambició, calla l' esperit de partit.

Y comensa la cosa. Tots están contents. Sevilla cau darrera de una lutxa sangrenta.

—¡Ah salao! diuhen los reaccionaris. Aixó marxar per ell tot sol.

Ja entran á Cadiz las tropas de la República, hi entran sense obstacles. ¿Perque dimoni no 's resistian?...—diuhen entre sí 'ls reaccionaris....

A Granada del susto l' hi cauhen las armas de las mans. Valencia 's desocupa.... A Chinchilla en Salcedo copa á las foras de 'n Contreras.... Cartagena está leri... leri....

—Ay... ay... ay... esclaman los reaccionaris:

ris: aixó ha anat més depressa de lo que nosaltres hauriam volgut... Pero ja farém per manera d' arreplegar l' as de basto y l' as d' espasa, qu' aixó es lo que convè...

Y passan dias... Los tribunals funcionan librement...

—Gobern: esclaman ells... ¡Com es que no has fusellat al péu de las barricadas, als demagogos, als incendiariis, als...

—Perque dintre del credo democrátich que jo professo hi ha un principi que diu: dret á la vida, abolicció de la pena capital, y si jo faltés á n' aquest principi, no tindria dret de permaneixre un moment mes en lo poder per plantejarlo....

—Vaya ab quinas cosas surts!.. ¡Que no veus que després de lo que ha passat, los teus principis ja no poden plantejarse?... ¡Que no veus que de tornarse á plantejar, tornarà á succehir lo que ja ha succehit?...

—Aixó es lo que vosaltres voldriau: y si á n' aquest préu pensavau vendre 'ns lo vostre apoyu, entenguéu que nosaltres acceptém de bon grat todas las foras que lealment s' agrupin sota la nostra bandera; pero may las comprem al préu de la bandera mateixa. No som d' aquells que per comprar las manxas se venen l' orga, després se quedan que sens' orga de las manxas no 'n fan res. República democrática federal hem dit, y morirém defensant la República democrática federal, pesi á qui pesi, ab vosaltres, sense vosaltres y hasta contra de vosaltres, si vosaltres anéu contra d' ella.

—Donchs digas que 'ns has enganyat com uns xinos.

—Vosaltres mateixos os vareu enganyar, que jo no 'm vaig comprometre á res, y menos á deixarme dur per l' orela al fondo del precipici...

—Ah!.. Indecent!.. No tens dignitat.... Ets pitjor que 'ls mateixos que s' han aixecat á Andalucía.... Ja tenen ranó los que diuhen —Fiat de federals!

—Igual que 'ls que diuhen—«Fiat de monárquichs!..»

—Donchs foch y fora: ja te n' arrepentirás, ja sentirás las punxadas, ja coneixerás l' injuria que 'ns has fet... foch sense contemplació... foch contra tú... ¿Vols guerra?... Guerra tindrás!..—

Federals: Aquesta es la tragi-comedia que s' ha representat... Apoyem á n' en Salmorrom: no l' hi creém dificultats de cap classe. Nosaltres hem de salvar la república, la democracia y la federació ab ell, ab ell que ha reprimit quan la repressió 's feu necessaria; pero s' ha parat en lo punt en que era necessari pera salvar la nostra causa.

BATALLAPAS

En Sunyer Capdevila digué en l' Assamblea que 'ls criminals eran una especie de malalts, que no necessitavan castichs, sino metjes.

Estém enterament conformes ab en Sunyer, si 'ns regoneix que á mes de metjes necessitan remeys.

¡Quantas sangrias no ha fet dar en Sunyer! ¡Quantas camas y brassos no ha emputat! ¡Quantas manxiulas y sangoneras no ha receptat! Y no obstant, ningú l' hi ha dit bárbaro.

En lo batalló de distingits se nota algun sintoma de indiciplina.

Donchs cops al bulto!..

Los franchs de Galicia s' han insubordinat, y després de cometre tota classe d' excessos, se n' han anat dret á Portugal.

Son uns franchs aquets que de tot nos han sortit menos de franch.

Los diputats que mes s' oposavan á la suspensió de las sessions de la Assamblea, son los que mes pressa s' han donat á sortir de Madrid.

No n' hi ha poch de sants que predicen la virtud y 's donan al vici!..

Un dels presos de Sevilla es lo cèlebre Mister Hume.

¡No troban qu' es estrany que Mister Lambert no curés al moviment cantonalista ab unas quantas tomas de 'Té indio?

En Torre Mendieta, un dels diputats de antecedents carlistas que mes han figurat en los fets de Cartagena, diu que s' en vá á Madrid á defensar davant de l' Assamblea la conducta dels seus companys.

A lo que vá es á riure's de la professó.

Ha sigut dat de baixa en l' exercit lo coronel Carreras, á causa de la sèva participació en los fets cantonalistas.

Aquest tal Carreras á primers de Maig del corrent, tot just era capitá.

Sense haver estat á cap acció de guerra, en Figueras l' ascendí á coronel.

Y encare ne 'n tenia prou.

A n' el ciudadá Barcia li sap greu haber tardat tant á fe 'ls cantons de Espanya. perque 'n volia enviar un mostruari á la Exposició de Viena. Desitjaba que figuressin com un producte industrial. No haurian estat malament al costat dels cotons los cantons.

En Cárceles va fer encallar la nau de fusta-Mendez Nuñez, lo que proba lo bon marino que es. Nos sembla que en Roch Barcia farà lo mateix ab la nau del govern cantoner, perque diuhen que ha perdut l' carta de navegar y que te la brujula espatllada.

Las fragatas *Numancia* y *Mendez Nuñez*, per impericia dels insurrectes de Cartagena, han encallat.

Per la mateixa causa ha encallat també l' insurrecció cantonalista.

Lo govern de la república francesa mitj á la cuberta regoneix lo dret de beligerants á n' als carlins.

La hipocressia ab que 'u fá es l' únich que 'ns disgusta, que en quan al regoneixement es un buscall mes en la foguera de la revolució que á Fransa 's prepara.

Desde fá poch las Corts se reuneixen desde las vuit á las onze del dematí y desde las tres á las set de la tarde.

Ja era hora de que 'ls diputats fessin com los noys de estudi, classe dematí y tarde.

Los cantoners de Cartagena rivalisan ab los moderats.

Als individuos que 'ls fan nosa 'ls envian un document en lo qual de una manera clara y espresiva que no donga lloch á duptes, los hi diuhen:—«Atenent que aqui sou un perill, vos serviréu tocar lo dos immediatament que rebéu aquest ofici.»

Y viva la democracia....

Diu que 'l govern vol enviarnos las armas que ha recullit á Andalucía.

¡Qué vingan!

Y al servir contra 'ls carlistas se vindicaran d' haver servit contra la República federal.

La minoria 's presenta á la majoria y l' hi diu:

—Tu has de discutir la Constitució: tu vols discutir-la ab totes las representacions que hi ha á la Assamblea: donchs si vols que nosaltres hi prenguem part, té posem una condició, y 'es que amnistihis als nostres companys compromesos en l' insurrecció cantonalista.

¡Oh quin patriotisme 'l de la esquerra de la Assamblea! Primer son los companys de glories y fatigas, que 'l país assedegat de tenir una lley y cansat de ser objecte de tants y tants desórdres!...

Res mes noble que la conducta de 'n Rodríguez Arias, comandant de las heróicas forsas que 's defensaren en la Carraca. Los insurrectes l' hi demanaren si volia cambiar á un dels seus, presoner, ab l' oficial Gomez Iznar que havia caygut en poder d' ells.

En Rodríguez Arias s' hi negá rodonament. Hi ha que considerar que prengué aquesta resolució perque en Gomez Iznar era 'l seu gendre!

Lo mateix Rodríguez Arias ha renunciat en nom de totes las forsas que manava las gracias que 'l govern los concedí per sa heróica defensa.

Dias endarrera á Cartagena mateix hi hagué un motí contra l' agitador Cárceles. ¿No 'u troban que aquest nom put á presó?..

La premsa conservadora y la radical comensan á donar llenya al govern de 'n Salmeron.

Quan vá pujar al poder tot era aplaudirlo y oferirli 'l seu concurs per dominar l' insurrecció cantonera.

Are que ha lograt rendir á casi tótas las ciutats insurrectes, are comensan las censuras.

Senyal que aném bè.

REPICHS

Lo duch de Chambord y 'l conde de París s' han conciliat.

Regularment després del judici de conciliació acostuman á venir los plets.

Lo general Lobo ha sigut nombrat jefe de las forsas del Mediterráneo.

El lobo marino.

Ha sigut derrotada la facció Basquetas. ¡Quina basca!

S' ha constituït en aquesta ciutat una Junta de vigilancia.

Ja 'm sembla que miro als seus individus, ab lo dit índice sota de l' ull, mirant que no 'ns enganyin.

En una terra de tantas cantonadas es precís que hi haja molts serenos.

S' ha trobat l' uniforme del general Contreras.

Un cop dat de baixa en l' exercit ¿de qué l' hi serviria l' uniforme? ..

—Qu' es estrany que se 'n hajan anat de València 'ls sublevats, deya un cantonista.

—Home, á la forsa—digué un amich seu; no veu que 'ls va atacar l' epidemia.....

—Lo colera pot ser?..

—La colera de 'n Martínez Campos.

Los de Cartagena están molt animats ab la arribada dels cantoners Valencians. Dihuen que sent mes la por tocará á menos per barba.

Deyan dias endarrera que D.ª Margarida anava á reunir-se ab lo Niño Boby.

Lo que sembla vritat es que 'l Niño Boby anirá á reunir-se ab D.ª Margarida.

Perque 'l Niño Boby mes s' estima l' arco-ba á casa seva, que la coba á casa dels altres.

Los alfonsins están irritadíssims contra en Serrano y contra en Martos.

Y nosaltres estém irritadíssims contra en Martos, en Serrano y 'ls alfonsins.

En Cala ha declarat que 's feya solidari de la causa dels insurrectes.

Si ja hagués arribat l' hora de repartirse 'ls quartos de la comedia, ho compendriam... Are nos sembla que 'l solidari aviat se quedarà solitari.

Está á punt de arribar á Madrid D. Práxedes Mateu Sagasta.

Vè en Sagasta?... Riure vull...

Es aquell que porta guants...

Apartéuvos ciutadants

Que no 'ns fiqui 'l tupé al ull.

En Maza, sent á Granada, demanava fondos per fer cara á las forsas de 'n Pavia.

Pero 'ls granadins mes se varen estimar donarli 200 rals perqué comprés lo bitllet de martxa.

No se sab si se 'ls va gastar ab rom, ó ab lo bitllet.

Lo Duch d' Edimburgo, fill de la Reyna d' Inglaterra, se casa ab Maria, prímpcesa de Russia.

Lo Príncipe Arturo, fill també de la mateixa reyna se casa ab la prímpcesa Tiria de Dinamarca.

Ab aixó y ab moltes altres cosas los reys se semblan ab los gitanos. Se casan ells ab ells.

A n' en Contreras los prussians lo varen desembarcar á *Escombreras*: A las *escombrarias* l' haurian hagut de desembarcar.

El shah de Persia ha arribat á Viena casi al mateix temps que en dita ciutat hi entraba 'l cólera. 'S diu que 'l Shah está molt cremat perque 'ls vienesos han fet mes cas del cólera que d' ell, sobre tot estant acostumatá que 'ls seus vassalls fassan mes cas d' ell que del cólera.

Are á Viena hi ha la exposició Universal y l' exposició de agafá 'l cólera.

Per cantons Andalusia,

Per carlistas la Navarra,

Per baladriers á Madrid,

Per ximplés á Salamanca.

Los de Valencia abandonaren la ciutat precipitadament...

Alló era un desordre per fugir.

Es que aquell dia mateix, en que en Martínez Campo havia de entrar á la ciutat, devia haverhi una cullita de *wiflas* com may se n' hagués vist cap mes.

En Mañé y Flaquer publicava lo diumenje passat un article titolat "*Viaje al rededor de la República*."

Anava dirigit á un tal *Cándido*...

¡Cándido!.. Es lo nom que 's diuhen casi tots los seus lectors.

La base de la reconciliació entre 'l duch de

Chambord y 'l conde de París es la *bandera blanca*.

O com si diguésem: lo llansol de la real ganduleria...

ROMANSO NÚM. 2.

El pretendiente está desanimado y se cree que penetrará en Francia. (Correspondencia de España.)

Ab la boca doblegada com una V cap per vall, ab la cara tota mústiga com un dia ennuvolat, ab las mans á la butxaca sens trobársi á dintre un *ral*, s' hi troba una *real* persona carregat de desenganys.

Fá pochos dias que portava plé d' ilusions lo cap y la boina l' hi era estreta perque lo cap l' hi era gran; mes avuy qu' está sens ellas, que 's troba desenganyat, la boina es gran y l' hi arriba fins al arrancar del nas.

Doxa passos per la sala per la sala de un hostal, y las camas l' hi fan figa y tremola á cada pas, y en las dents posant la llengua toca l' ase fastidiat, y entre toch y toch del ase aquests mots vá murmurant:

—«Malehida siga l' hora que se 'm vá ficar al cap lo desitj de dur corona y de serne majestat!.....»
«¡Majestat!... Si quan me miro jo mateix á n' al mirall, me faig fástich, luego enjogo una ganyota y m' en vaig.
«Pero la gent que 'm rodeja no para ni un sol instant:
—¡Sanch de rey vá per tas venas!...
—L' Espanya t' esta esperant!...

—«Espanya es ton patrimoni.....
—Anéuvoslo á administrar.....
—Sou l' estrella redentora.....
Sou de Jesús l' enviat....
«Y ab tantas cosas bonicas m' enraman, y 'm sento 'l ram, me sento 'l ram de dú cetro, lo ram de tenir vassalls
«Y aquest ram com se m' arrela!..
Dintre 'l cor se 'm vá ficant...
Per ço alguns me diuhen ximple...
Tinch un arrel..... es vritat!..»

—«A n' aqui jo vaig entrarne la victoria somniant
—Ab l' exercit que t' espera me van dir, ja estás, ja estás...
«Ab l' exercit! ¡Quin exercit!...
Jo m' hi bèn ennavogat...
Poden serne déu mil homes
Déu mil homes y ¿que 'n faig?..
«Si encar que 's digan carlistas no soch jo son rey amat, sino 'l rey que al cos ne tenen.....
En aquest temps reys array!...

«Tothom mana menos jo...
sò un ninot, me fan ballar:
ningú 'm creu, de mi se 'n riuhen, crech que 'm tenen per cobart...
«¡Cobart jo?... Y soch la pantalla de incendis y assassinats, de tots los crims que cometan, de tot, de tot lo que fan.
«Jo podrè temé una bala, lo qual no tè res d' estrany; pero que vejin si temo gene ni mica 'l que dirán.

«Ja estich cansat de dar quartos

y de corre estich cansat,
cansat estich d' exposarme....
Val molt una pell real.

«Ab aixó si aquests segueixen
que segueixin.... ells dir
si per carambola triufan,
veuré de posarme a pau.

«Tant de perdut si no guanyan,
que mes no vull perdre ja
Val mes una ilusió a França
que a Espanya una realitat.»

Aixís parla passejantse
per la sala de un hostal:
l' hostaler que l' hi d' el compte
de cop l' obliga a callar.

Com en sas reals butxacas
no hi d' el ló que s' diu un ral,
per tota paga lo nombra
cuyner de sa majestat.

Lo célebre Maza estava al frente del movi-
ment de Granada...

Aixís com aquí d' uya barretina, allà devia
portar calanyès.

Cada terra fa sa guerra.

Lo que devia dur també era la mantellina
acostumada, perquè cada home s' abriga tal
com lo fret l' obliga.

EPITAFI.

* Aquí jau D. Bernabé
empleat fa temps ce-sant,
tant virtuos que per ser sant
encar l' hi sobra una C.

D. P.

Lo ministre de la guerra ha publicat un de-
cret notabilíssim:

—«Considerant, diu, que l' exercit es de la
patria y no de un partit polítich determinat,
se decreta que l' militar, qualsevulga que siga
l' seu grau, que s' negui a acceptar lo mando
ó l' puesto que l' gob-ern l' hi confiá, queda-
rá subjecte a formació de causa y será dat de
baixa en l' exercit.»

D' aquestas se 'n diuhen medidas verdade-
rament revolucionarias, justas y patrióticas.

CANTARELLAS.

No lograrás que ab tu torni
encare que 't pintis, Laya,
puig ja sabs que vaig jurar
no véure't mes ni jutada.

Per mes que per la Puríssima
celebris lo teu sant, noya,
no 'm cassas, que jo ja sé
que lo nom no fa la cosa.

D. P.

Quant me parlas de casar
m' agafa un gros tremolor,
no m' en parlis may, nineta,
perque després no estich bo.

No vull que may pugas dí
que no 'm guardas cap recort.
—Y que 'm donas?.. ¿Ton amor?..
—No: l' aurella de un carlí.

F.

Vaig tenirte compassió
pensant que tristeta estavas:
es que com qu' ets molla d' ulls
me vá semblar que ploravas.

A de P.

Lo Pretendent s' ha retirat á Penya-Plata.
¡Penya-Plata!
Alerta que no se la carregui á coll y se l'
enduga.

Lo batalló que s' ha format á Madrid com-

post de gefes y oficials exclusivament, porta 'l
nom de batalló *sagrat*.

A mi 'm dona la gana de creure que ab lo
temps se dirá batalló *con-sagrat*.

Asseguran los carlins que en Cabrera vin-
drá á posarse al frente dels llanuts.

Los carlins esperant á n' en Cabrera, se 'm
figuran los apóstols esperant la vinguda del
esperit-sant.

CUENTOS

Dos ciudatans trobaren una nou.

—Mira quina nou, digué l' un.

L' altre al véurela l' cullí. Encare no la
tingué á la má, comensaren á disputarse.—
Que es méva deya l' un...—Que es méva—
deya l' altre.—Que jo l' hi vista primer.—Que
jo l' hi cullida—Anem á trobá l' jutje—Anem.

Y s' presentaren davant de un jutje, l' hi
esplicaren lo fet, y l' jutje digué:—

—Com estava posada la nou quan vosté l'
ha vista y vosté l' ha cullida.

—Aixís, digueren colocantla tal com estava,
damunt del escriptori.

—Llavors la closca del damunt que es la
que s' véu mes es la que l' hi toca á vosté que
l' ha vista primer, y la closca del dessota, es
la que l' hi toca á vosté que l' ha arreple-
gada...

—Y 'ls grills de la nou ¿per qui son?

—Ah: aquestos me tocan á mi pèl trevall
defallar la qüestió.

¡Quants cassos de plets hi ha com aquest,
en los quals la justicia no deixa mes que las
closcas!...

En un teatro s' cantaba L' Opera de Verdi,
«D. Carlos.»

Un intransigent estava ab lo llápis á la má
y d' esquena al escenari, passejant la mirada
pèl públich ab gran atenció.

—Que a-? va dirli un company seu.

—E-tich esperant que acabí de cantar per
veure als que aplaudeixen.

—Y qué?

—Los hi apuntaré 'ls noms...

—Perque?

—Per fels agafar, pues de segu que tots se-
ran carlistas al aplaudir «D. Carlos.»

—¡Quant t' en vas fer d' aquest retrato deya
un...?

—Déu rals.

—Douchs digas que á mí me 'n costaria
vint al menos.

—Perque?

—Perque estich al doble gras que tu.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas que segons son mérit
relatiu serán insertadas en la CAMPANA, los ciudatans Pri-
merench Dú, Rossinyol, Gestus, Trompet de Reus, K. Sent,
V. B., Faliuhet y Peret Fuentes—

Ciudadá Pascual.—Dispensi que no fem personalitats, sino
quan tot lo mon se 'n ocupa, tocant á la poesia «La por y
las armas» tenint un bon pensament u presenta un desar-
retlo á la seva altura—Llus de M.—Los seus cantars no fan
per cosatres—Un home petit.—La seva décima es bastant
mal engiponada.—Un cafete—Si 'ns vol creure á nosaltres
procuri fer millor café que versos.—Noca.—Las sévas solu-
cions han vingut tart.—Gestus—Los seus epigramas son molt
grassonets.—Cabulet—Aprofitaré una de las sévas canta-
rellas.—Un jove poeta—Lo que 'ns remet ho ha tret de un
llibre: si un' altra vegada torna á ferho lo portaré als tri-
bunals per robo.—Trompet de Reus—Miraré d' oprofitar
algo de lo que 'ns envia.—Ciudadá Chanclet—Idem.—Pau
Pallús—Idem.—Miranius—Es molta llástima que la excessi-
va llargada de la seva poesia no 'ns permeti insertarla!—Sa-
bater de Sans.—Aprofitaré un epigrama.—K. Lent—Bri-
llant y cristallina no consonan.—Boixompiaig—Aprofitaré
los seus epigramas.—L' hereu—Gracias per lo que 'ns en-
via.—Daldeta Puig.—Ja véu que aprofitém molt de lo que
'ns envia: mil gracias.—A. F. O.—Las hi doném també per

la seva remesa: n' aprofitaré molta part.—Faliuhet—No tot
lo que 'ns envia pot anar; pero no tot tampoch s' ha de llen-
sar.—Peret Fuentes.—Una cantarella es l' únich que podém
posar per pre.—J. F. B.—Per escriure epigramas s' ha
d' haver estat á Gracia. Sense gracia no pntan.—Quime
Quentna—No tinga por; ne 'ns ovidem de vosté. De cap
manera.

SOLUCIÓ

á las xaradas y a la endavinalla del
número anterior.

En Victor al entrá á Ro MA
diu que s' vá menja un CA-PO
y vá fumá un PURO habano
per celebrar tant gran cop.

UN CASSANER.

Ningú mes que l' anterior ha remés las tres
solucions exactes.

En quan á las 1.ª y 2.ª las han remesas los ciu-
dadans F. G. P -Pau Pallús-Ciudadá Clambet-
Sabalet y Gestus.

Y la 1.ª no mes l' ha remesa lo ciudadá Prime-
rench Dú.

XARADA

I

De segur que tens primera
y també tercera tens,
sent com ets, un dos tercera
y un dos primera, m' entens?..

Quan eras xich desitjaves
molt sovint prima y tercera,
y quan la mare cridavas
ho feyas ab tres primera.

Poble es tercera y segona.
Hu y dos per paret estreta:
á tres dos hu 'l moro abona
y 'l mèu tot era profeta.

ROSSINYOL.

II.

T' escrich desde la montanya
y encar que no puch segona
lo prima que tot me dona,
viva la tot! ¡Viva Espanya!..

COMPANY DE 'N LLOSAS.

ENDA VINALLA.

Al davant de Déu estich
sens tocá 'l cel ni la terra
y sense haver fet cap crim
lligada estich ab c denas...

béch oli sense ser óliva:
faig llum sense ser estrella
y quan algú 'm porta á sobre
es molt brut si no 'm neteja.

PAU PALLÚS.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANUNCIO.

GRAN LAMINA

DE LA

REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL.

Litografiada á tres tintas por el inteligente artista
Tomás Padró.

Podemos asegurar que es la mas importante
de cnantas se han publicado hasta ahora y la
mas adecuada para corporaciones oficiales, ce-
legios y escuelas de educacion, Oficinas, Ate-
neos, Circulos, Casinos, etc.

Está impresa sobre papel del mas superior
y mide 4 palmos de alto por 3 de ancho.

Su precio es solo de 12 reales para que pue-
dan adquirirla todos nuestros correligionarios
á quienes la recomendamos.

Se halla de venta en varios establecimien-
tos de esta ciudad y en la libreria de Lopez,
Rambla del Centro núm. 20.

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo. 14

I. Lopez, editor, Rambla, 20.